

[Lønger]

Det er meget godt, at ministeren siger, at provenuet vil forblive uændret, for hvad der tabes som følge af afgiftsnedsættelsen, det vil komme hjem i form af en øget omsætning på det danske marked, men sammenligningsgrundlaget er jo forkert. Der vil måske ikke ske noget provenutab i forhold til situationen, som den har udviklet sig i den seneste tid, men der vil da i hvert fald ske et prove-nufald i forhold til, hvad ministeren har bud-getteret med i den seneste afgiftsforhøjelse.

Hr. Aagaard sagde i sit ordførerindlæg, at lovforslaget sikrer gode skattekroner. Det sagde regeringen også, da man forhøjede af-gifterne. Det er i virkeligheden utroligt, at man kan bruge den selv samme argumentati-on, uanset om man sætter afgifterne op eller man sætter dem ned.

Når det er sagt, vil jeg gerne tilføje, at det ikke er sikkert, at vi har noget valg. Vi er enige i hovedlinjen, som ligger i lovforslaget, i betragtning af den situation, vi står i, men vi vil godt se nærmere på i udvalget, hvor gennemtænkt det egentlig er, og hvorfor det netop er disse små farvefjernsyn, ministeren har valgt at begunstige. Hvorfor er det ikke andre ting, og hvad er det næste, som der kunne blive tale om? Hvorfor skal specielt radiobranchen tilgodeses, og hvad vil der ske, hvad vil folk købe i stedet, hvis de nu ikke længere bruger deres kvota på at købe disse tv-apparater?

Det er nogle af de ting, vi meget gerne vil se nærmere på, og herunder ikke mindst, hvorfor lovforslaget ikke stemmer overens med forsikringerne fra ministerens side om, at 2.300 kroners grænsen i sin tid var så ge-nial.

Bernhard Baunsgaard (RV):

Vi har jo lovet afgiftsharmonisering i EF, det er vi udmærket klar over. Men man må også forstå, at det ikke går blot at give efter snart på det ene og snart på det andet områ-de uden at have gjort sig klart, hvor det er, man ender, og hvor man vil holde igen. Det var derfor, jeg for et øjeblik siden kunne fastslå, at betingelsen fra vores side for at gå med til dette her er, at ministeren lover, at han nu nedsætter et sagkyndigt udvalg, så-dan at han kan få nogle råd, som han kan give videre til os om, hvor det i fremtiden er,

man er nødt til at give efter, og hvordan man så skal klare situationen.

Det er meget godt, at ministeren kan love os, at der vil være et uændret provenu, men ministèren kan så heller ikke fortænke os i, at vi kommer til at tænke på den gamle hi-storie om manden, der ville lære sin hest at leve af ingenting, og så døde den dagen før den skulle have lært helt at klare sig uden overhovedet at tage næring til sig!

Det, jeg er bekymret for, hvis vi fortsætter med disse hovsaløsninger, er jo, at vi bringer selve velfærdsstaten i fare. Hvis vi ikke gør os klart, hvor vi er nødt til at give efter, hvor vi må holde igen, og hvor vi ved hjælp af andre ordninger kan forhindre, at vi skal give efter på vores afgiftsområde, så vil vi jo på et eller andet tidspunkt ende dér, hvor vi kan konstatere, at nu er der ikke penge til at opretholde det samfund, som vi ønsker, og som man ikke i alle EF-lande sætter lige så højt, som vi gør det.

Jeg nævnte også før, at der var andre brancher, der stod på trapperne og ville have tilsvarende ordninger, og jeg kan her henvise til en annonce i Jyllands-Posten i går, som hed: »Toldfrie husholdningsmaskiner«. Det var den store Skousenkæde, der henviste til, at den nu fremviste de forskellige hushold-ningsapparater rundt om i sine mange afde-linger, jeg tror den nævnte, at der var 30 bu-tikker landet over, og så kunne man hente husholdningsmaskinen syd for grænsen. Jeg ved også, at den har arbejdet med, at man efterhånden kan hente et helt moderne køk-ken dernede, sådan at man aftaler, at man aftager det, og så sættes prisen sådan, at det kan slippe ind over grænsen.

Derfor er det et alvorligt problem, og jeg gentager: vi vil ikke være med til bare lige at gennemføre nedsættelser, når det presser mest på.

I den forbindelse vil jeg gerne sige, at der er faldet udtalelser især fra konservativ side, som har gjort mig meget forskrækket, for det er, ligesom om man har glemt, hvad der er baggrunden for, at vi opkræver de mange afgifter, nemlig at det koster at drive et vel-færdssamfund, og at vi ikke kan klare os uden afgifter, og det må vi huske.

Jeg vil i øvrigt gerne sige, at der er én slags afgifter – det beder jeg ministeren hu-ske, når hans udvalg giver sig til at arbejde – som for os ikke bare er afgifter, og det er